

نوحہ

134

مٹیاں تے سَم سَم تھک پیاں
 میکوں گھن ونج اپنے سنگ بابا
 میں چوں سالاں دی زندگی وچ
 بہوں دیکھے ظلم دے رنگ بابا

تینڈا سینہ عرش دا زینہ ہا
 جدوں سم دی ہم چین اودا ہا
 زندان چ نیندر نئیں اوندی
 زندان دی جاء بہوں تنگ بابا

اکبر دے سینے برچی تے
 اصغر دے گل وچ تیر دٹھا
 تینڈی لاش تے گھوڑے بھج دے رے
 تنک تنک کے ہونیاں دنگ بابا

تھیا ہر مستور دا سر زخمی
 اینج ظلم دے نال لہائے برقعے
 چاچے عباس دے بعد انہاں
 کیتی مستوراں نال جنگ بابا

مینڈے کن زخمی ہن اینج بابا
 جڈاں سمدی ہاں اے دُکھ ویندن
 جیویں دُر مینڈے شمر لہائے ہن
 ہا ظلم دا وکھرا ڈھنگ بابا

نا اکبر ہے نا اصغر ہے
 نا قاسم نا چاچا غازی
 میکوں ہر شامی جھڑکیندا اے
 نیں جین دی کوئی امنگ بابا

فضل آدی ہئی بابے نوں
 مینڈی عمر تے دکھاں جوڑ بڑا
 تینڈا مقصد پورا ہو جاوے
 کیتی ظلم دے نال میں جنگ بابا